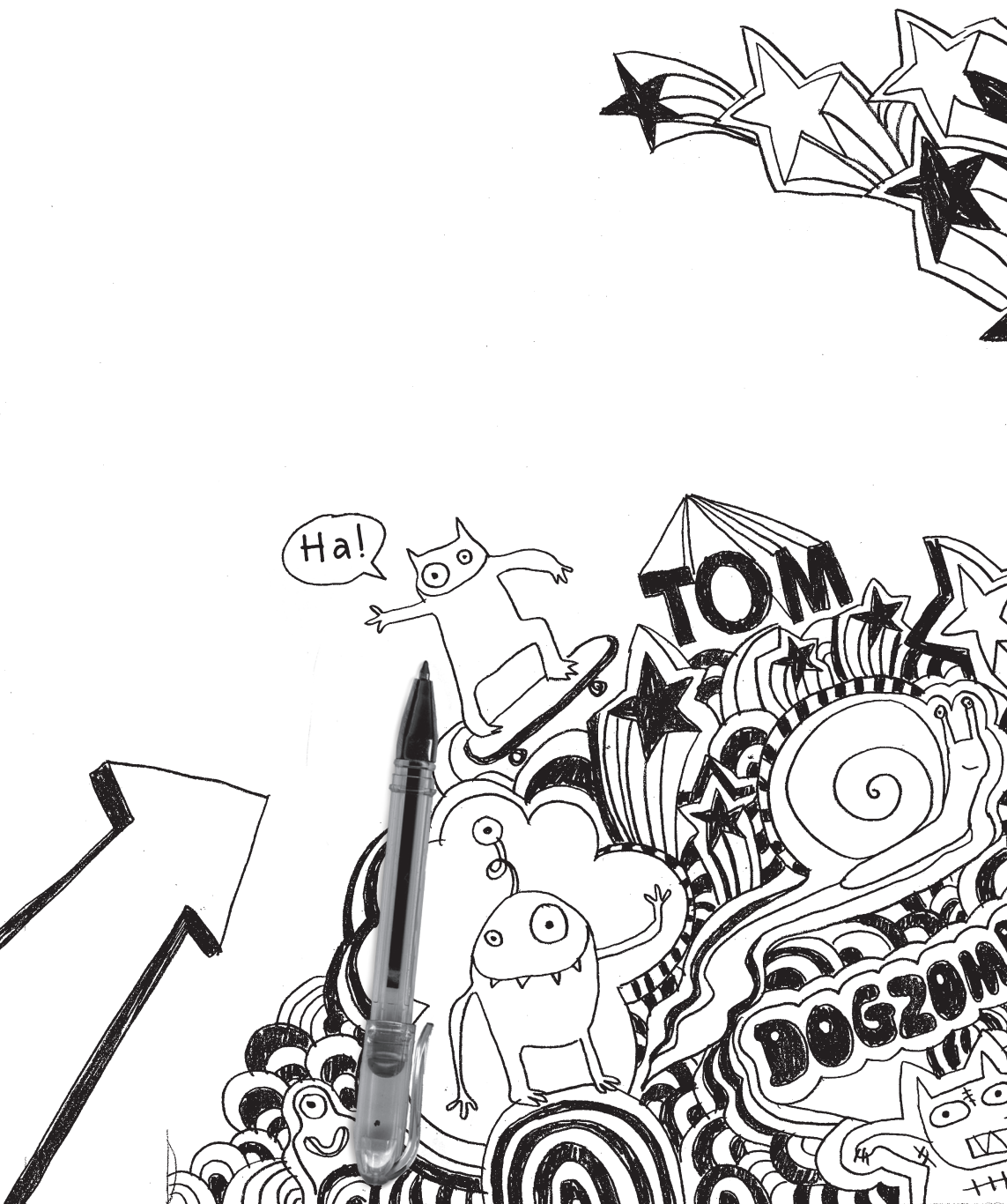

DETTE er en STJERNE- ELEV- NÅL. ★

Den er ikke min, den tilhører
MARCUS MELDREW.
Jeg fant den under pulten og
 plukka den opp.

Han har ikke oppdaga at den er vekk ennå.

Jeg tror **NÅLA** har løsna fra

Ø gensen hans.

Jeg **skal** gi den tilbake, altså (etter hvert).

Fullerman utnevnte Marcus til **STJERNEELEV**

fordi han hadde levert alle leksene i tide, og så har han visstnok

**jobba VELDIG
godt i timene.**

Marcus har **SKRYTT** og **SKRYTT** av den **NÅLA** helt siden han fikk den.

AMY har hatt **STJERNEELEVNÅL**

en gang, men det har ikke jeg (**ENNÅ**).

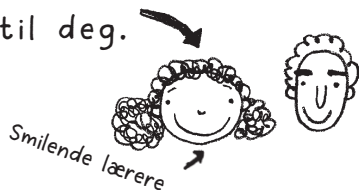

Fullerman velger nye **STJERNEELEVER** hvert

semester. Jeg har merka meg at hvis du har en

STJERNEELEVNÅL, er **LÆRERNE GREIERE** og ^{smile} mye mer til deg.

Det er **SANT!**

Smilende lærere

Og så får du være på biblioteket i storefri
(og det hadde vært genialt, for jeg kunne lest
masse tegneserier).

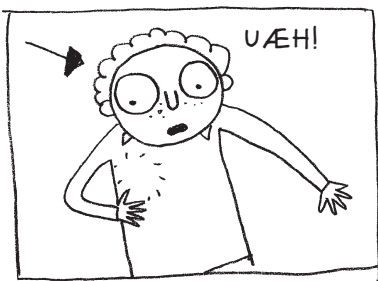
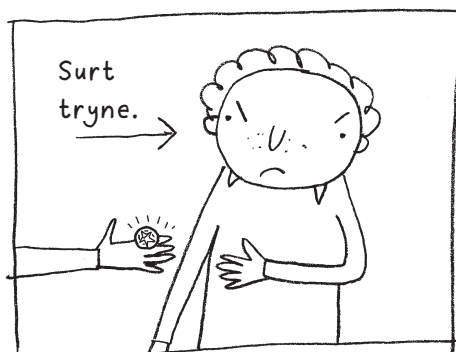
De nye nålene ser ☺☺ KJEMPEFINE ut.

Så for en gangs skyld skal jeg gjøre
ALLE leksene i tide, jeg også. ☺

Jeg har SÅ LYST på en

Her har jeg tegna Marcus da han trodde han
hadde MISTA nåla si.

Og her har jeg tegna Marcus
da han fikk den tilbake.

Marcus sa ikke takk
engang. Så da lagde
jeg en tegning til.

Jeg har
ikke **STORT**
hode.

Jeg syns jeg ☆
fortjener en
STJERNEELEVNA
for disse tegningene.

IDIOT
TULLING
DUST

Tom, hvis du jobber
LIKE IHERDIG med leksene
som med tegningene dine,
er du på god vei til å bli
en STJERNEELEV.

Mr. Fullerman

Greit, Fullerman, DET SKAL JEG. 😊

(Nå har jeg sagt det!)

Jeg går hjem fra skolen sammen med Derek
(som er **BESTE**-vennen og naboen min).

Vi skravler om masse *viktige* **GREIER**, som:

★ hva vi skal SPISE når vi kommer hjem,

og   brød

★ hvem som kommer til å få STJERNEELEV-
neste gang.

Så oppdager vi noen foran oss som ligner
litt på den sure ~~store~~ storesøsteren min, Delia.

Er det Delia? spør Derek.

Veit ikke, ser sånn ut,

sier jeg.

«DEEEEEELLLLLIA! ...
DEEEEEELLLLLIA! ...»

roper jeg - men hun IGNORERER meg.

«Hun hører meg ikke», sier jeg.

«Vi roper HØYERE»,

foreslår Derek.

«Og går litt nærmere
også», sier jeg.

Så det gjør vi ...

Når jeg ser på trynet til Delia, tror jeg at hun hørte oss i sted også.

Jeg hadde tenkt å si hei - men jeg ombestemte meg ... fort.

Delia ble visst ikke så
VELDIG glad for å se oss.

Vi løper hele veien hjem i stedet.

«Søsteren din er visst ikke så blid i dag»,

 sier Derek da han går inn til seg selv.

 «Slapp av», sier jeg.

«Delia er **ALDRI** blid, hun ser ALLTID

sånn ut.»

(Og det er sant.)